

Broekriem aantrekken

Economische crisis treft ook Utrechtse talenten

UTRECHT • De economische crisis treft ook de sport. In het talentenfonds van de Vereniging Sport Utrecht moet de broekriem worden aange-trokken. Wat merken de talenten daar van?

MARC HOEBEN

Hij is inmiddels geen talent meer. Utrechter Mike van den Brink speelt waterpolo op het hoogste niveau bij AZ&PC in Amersfoort en heeft het, op 24-jarige leeftijd, geschopt tot het Nederlands team.

Maar nog steeds is Van den Brink warm pleitbezorger van het Sporttalentenfonds van de VSU. „Ik ben als talent, tussen mijn zestiende en negentiende, drie keer op trainingskamp geweest in Spanje. Ik werkte nog niet, ik had weinig geld. De bijdrage uit het talentenfonds was voor mij net het zetje in de rug om een ticket te kopen. Zoiets motiveert enorm. Ik zag het echt als een beloning voor alles wat ik al zelf in de sport had geïnvesteerd.”

Dankzij het Sporttalentenfonds konden door hun bond als talent aangemerkte sporters uit de provincie Utrecht tot voor kort 250 euro op jaarbasis van hun kosten verhalen voor zaken als trainingsstages, vervoerskosten en extra medische hulp. Het potje werd gevoerd door verschillende subsidies waarvan nu de substantiële steun van de provincie is weggefallen. Voor het restant van

Jurriaan Wouters

‘De atletiekunie ligt op zijn gat, dat werkt ook niet mee’

2012 is het geld op, heeft de VSU al laten weten, en voor 2013 komt slechts een veel beperktere groep met internationale en nationale status en van het nationaal trainingscentrum (NTC) waterpolo in Utrecht in aanmerking.

„Een slechte zaak,” vindt Van den Brink. „De gevolgen vallen mis-schien voor waterpolotalent nog wel mee. Trainingskampen worden meestal vanuit de bond betaald en onze sport telt nog mee bij NOC*NSF. Voor individuele sporters wordt het, denk ik, veel lastiger. Kijk, 250 euro lijkt niet veel. Maar het zijn soms kleine dingetjes die belangrijk kunnen worden. Het kan net gaan om een brace bij een pols-

Mike van den Brink: pleitbezorger van Sporttalentenfonds van de VSU. ARCHIEFFOTO

blessure, waardoor je dan zes tot acht weken niet kunt trainen. Het gaat ten koste van je ontwikkeling en van je motivatie. En uiteindelijk komt de hele sport in de knel. Als je alleen de beste talenten nog ondersteunt, wordt de concurrentie minder. Terwijl je als sporter juist door gezonde concurrentie op een hoger plan komt.”

Van den Brink heeft zijn hbo-studie electro-installatietechniek bijna afgerond, de bezuinigingen gaan aan zijn deur voorbij. Anders is het voor de 19-jarige Amersfoorter Jurriaan Wouters, lid van de Utrechtse atletiekvereniging Hellas. Op zijn specialisme speerwerpen deed hij dit seizoen mee aan het WK voor junioren in Barcelona en eindigde hij als achtste. Die prestatie dankte hij mede aan een goede voorbereiding van twee weken, eind april, in de warme omgeving van het Portugese Monte Gordo. „Je hebt er goede faciliteiten en goed weer, je bent omringd door atleten, het is voor speerwerpen ideaal.”

ZIEK

De tweedejaars student wis- en natuurkunde verhaalde een deel van de kosten op het talentenfonds. Hij verkeert nu in het ongewisse over zijn talentstatus voor volgend jaar. „De atletiekunie ligt op zijn gat, dat werkt ook niet mee. De technisch directeur is voortdurend ziek, de voorzitter heeft andere dingen aan zijn hoofd, het is allemaal nogal vaag. In de bijdrage aan atletiek wordt bovendien door NOC*NSF gesneden. Dat valt mij heel erg tegen. Bij het

Harald Bust, nationaal talent. FOTO ARCHIEFFOTO

jubiläum van NOC*NSF werden er mooie praatjes gehouden over talentontwikkeling. Nou, daar merk je nu al niks meer van.”

Wouters vreest dat de ondersteuning uit het Utrechtse potje ook voor hem wegvalt. „Ik zal daardoor niet stoppen met sporten. Maar het scheelt wel wat. Het stimuleert niet als je steeds meer zelf moet investeren.”

Bevriend met Wouters is Harald Bust, eveneens lid van Hellas. De 20-jarige tienkamper gaat binnenkort op trainingskamp naar het Portugese Monte Gordo en maakt als één van de laatsten gebruik van het fonds voor dit jaar. Hij kan dat vanwege een regionale status als talent. Voor volgend jaar zou hij met dezelfde status buiten de boot vallen. „Dan zou ik voor die 250 euro een

beroep op mijn ouders moeten doen. Maar dat wil ik niet, die tijd is geweest. Mijn probleem zou dan wel groter worden. Het lukt mij niet om fulltime commerciële economie aan de Hogeschool Utrecht te studeren, fulltime aan sport te doen en daarnaast nog te werken.”

Bust werd dit jaar Nederlands kampioen verspringen en Nederlands kampioen tienkamp, hij haalde de limiet voor het EK onder 23 jaar van 2013. De atletiekunie gaat hem waarschijnlijk belonen met de status van nationaal talent. Maar anders? „Dan is zo'n bezuiniging heel vervelend. Ik begrijp het wel, het is economisch een moeilijke tijd. Maar voor een grote groep wordt het steeds moeilijker de sport te beoefenen. Het kan betekenen dat sommigen gaan afhaken.”

EVEN VRAGEN AAN

Jan Ketelings, rugbyer URC

‘Ik kreeg kippenvel bij het volkslied’

Door een ongeluk was Jan Ketelings vier maanden lang niet op de rugbyvelden te vinden. Hij had zijn jukbeen en een stukje van zijn oogkas gebroken, waardoor hij geen zonlicht kon verdragen en wekenlang met een radio in een donkere kamer zat. Maar nu is de 28-jarige rugbyspeler terug met URC in de eredivisie. En afgelopen week maakte hij zelfs zijn debuut in Oranje.

Hoe voelde het om na zo'n maandenlange blessure tegen Litouwen je debuut te maken in Oranje?

„Dit is een beloning voor alles wat ik heb meegemaakt. Ik heb hard gewerkt om hier te komen en maandenlang gerevalideerd. Als je dan zoals vorig week in Litouwen het volkslied hoort, dan is dat heel speciaal. Ik had kippenvel. Door mijn goede spel met URC in de competitie wist ik dat ik op de weg terug was. Maar het is een eer om voor Oranje te mogen spelen.”

Waardoor stond je vier maanden langs de kant?

„Ik heb vorig jaar in maart mijn jukbeen gebroken in een competitiewedstrijd tegen Castricum. Ik ving een bal op waarna mijn tegenstander mij met een tackle tegen de grond wierp. Die jongen heeft me met zijn arm geraakt waardoor ik mijn jukbeen brak. Naast mijn jukbeen waren er ook een stukje van mijn oogkas én een botje van mijn kaak gebroken. Hierdoor mocht ik enkel pap eten en kon ik zonlicht slecht verdragen. Zo heb ik een paar weken lang in een donkere kamer met een radio gezeten, omdat mijn oog geen enkel licht verdroeg. Dat was best zwaar en ik ben blij dat ik die periode achter mij heb gelaten.”

Je maakt op je 28ste je debuut in Oranje. Ben jij een laatbloeiër?

„Ik ben pas in mijn studententijd met rugby begonnen. Daarvoor deed ik vele andere sporten zoals boksen en voetballen, maar ik kon niet zo goed kiezen. Na mijn eerste rugbytraining was ik echter verkocht. Na een paar jaar spelen bij een studentenvereniging in Eindhoven heb ik de overstap gemaakt naar URC. Gary Jefferies heeft me toen de kans gegeven om in het eerste spelen. Onder hem en Paul Davey heb ik me ontwikkeld tot een voorwaarts van ereklasseniveau.”

NATASHA SMIT

Workshop mindfulness voor basketbalcoaches Utrechtse UBALL

UTRECHT • De coaches van het Utrechtse UBALL nemen deze maand deel aan de pilot van een workshop mindfulness, speciaal gericht op basketbalcoaches. De UBALL Basketball Academy probeert steeds innovatief bezig te zijn. „Mindfulness sluit perfect aan bij de UBALL kernwaarden,” legt technisch directeur Peter Meurs uit waarom UBALL de workshops geeft. „Ik denk dat mindfulness de

missing link is. Iedereen is het er inmiddels over eens dat in de topsport mentale vaardigheden uiteindelijk de doorslag geven.”

UBALL probeert zich op mentaal vlak te onderscheiden. Meurs: „De mentale training stopt vaak met een peptalk van de coach. Spelers krijgen te horen dat ze niet bezig moeten zijn met wat net gebeurd is en niet bang moeten te zijn fouten te maken. Maar niemand vertelt de

sporters hoe ze het moeten doen. Wij denken dat Mindfulness coaches en talenten hiervoor de handvaten kan bieden.”

Mindfulness is specifiek gericht op het volledig bewust zijn van het moment. Meurs: „Door je aandacht beter te sturen, kun je afstand nemen van de spinsels in je hoofd. Je kunt je beter concentreren en ontspant je gemakkelijker. Mindfulness leert je omgaan met de momenten

dat het niet gaat zoals jij wilt. Door een bewuste blik leer je beter je grenzen te bewaren en stressprikkelers op te vangen. Je gaat anders om met gedachtenpatronen die tot faalangst kunnen leiden.”

Voor de interne cursus van UBALL is LeliaSpada uitgenodigd, zij is als Business Motivation Coach verbonden aan het Lore Instituut. Eerder was zij actief bij de introductie van mindfulness.